

اظهار نظر کارشناسی درباره:

«لایحه اصلاح ماده (۱۴) قانون حقوق و مزایای مستمر، پس انداز ثابت، حق بیمه و بیمه درمانی مشمولین قانون ارتش جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۶۸ و ماده (۱۹۰) قانون استخدامی نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۲ و الحاق ماده (۱۸۷) مکرر به قانون استخدامی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی مصوب ۱۳۷۰»

۱. سابقه

به موجب ماده (۱۴) قانون حقوق و مزایای ارتش جمهوری اسلامی مصوب ۱۳۶۸/۱۰/۲۷ مجلس شورای اسلامی، ماده (۱۹۰) قانون استخدامی نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران به پرسنل نیروهای نظامی که براساس نظر مراجع قضایی و هیئت‌های مربوط به رسیدگی تخلفات نیروهای مسلح با داشتن حداقل ۲۰ سال سابقه خدمت اخراج شوند به عائله تحت تکفل آنان و جوهری معادل $\frac{۳}{۵}$ حقوق مندرج در ماده (۱۵۴) (ناظر به پرداخت حقوق بازنشستگان) قانون ارتش پرداخت می‌شود.

۲. متن لایحه پیشنهادی

به عائله تحت تکفل آن گروه از کارکنان نیروهای مسلح که پس از سال ۱۳۶۸ با داشتن حداقل ۱۵ سال تمام سابقه خدمت براساس نظر مراجع قضایی و هیئت‌های مربوطه به رسیدگی تخلفات نیروهای مسلح اخراج شده‌اند. براساس نظر هیئت‌های یاد شده ماهیانه و جوهری معادل $\frac{۳}{۵}$ حقوق بازنشستگی آنان پرداخت می‌شود.

۳. نظریه کارشناسی

امعان نظر در اهداف ملحوظ نظر از طراحان لایحه موارد زیر را ضروری می‌نماید:

۱. رویکرد حمایتی به عائله تحت تکفل پرسنل نیروهای مسلحی که پس از سال‌های ۱۳۶۸ با سنوات خدمت ۱۵ سال یا کمتر از ۲۰ سال بنابر حکم مراجع قضایی یا آرای هیئت‌های رسیدگی به تخلفات از خدمت اخراج شده‌اند.

۲. مشکلات و مسائل موجود پس از اخراج از خدمت (بیکاری و عدم توانایی تأمین اقتصادی عائله تحت تکفل).

۳. وحدت رویه مقررات مربوط به رهایی خدمت در ارتش، سپاه و نیروی انتظامی.

۴. بهره‌مندی عائله تحت تکفل این دسته از پرسنل از امکانات و خدمات بیمه درمانی.

۵. توانمندسازی و تقویت نظام تأمین اجتماعی نیروهای مسلح.

۶. ارتقای سطح امید به آینده در میان پرسنل نیروهای مسلح.

لذا تصویب لایحه و مصوبه کمیسیون قابل توجیه به نظر می‌رسد.